

490 ÅR (70 UKER)

Daniel 9,24-27

De to viktigste punktene å merke seg i profetien, er:

1. Jesus skulle ryddes av veien, (men ikke for seg selv).
2. Ved sin død skulle han «stadfeste en pakt».

Den engelske oversettelsen sier at Jesus skal avskjæres (*cut off*) og er et vanlig bibelsk uttrykk for fullstendig atskillelse fra Gud. Ordet pakt peker til den alvorligste form for forpliktelse: Guds løfte om trofast kjærlighet uansett hvilken pris han selv må betale (Jesaja 54,10; 55,3). Vi forstår nå at Daniels profeti forutsa at Jesus, som var Messias, ville frivillig gjennomgå den mest grusomme undergangen tenkelig: Gud ville forlate ham fullstendig (Matteus 27,46). Dette ville han gjennomgå, ikke for seg selv, men for menneskeheten som falt i synd. Han døde «for våre synder» (1. Korinterne 15,3; Galaterne 1,4; 1. Peter 2,24 og 1. Johannes 2,2; 3,5; 4,10). Og ved å selv velge å ofre seg selv på en grusom måte for syndige mennesker, viste Jesus oss den største og sterkeste kjærligheten noen kan forestille seg.

Apostelen Johannes kunngjorde: «Hva _____ er, har vi lært av at Jesus ga sitt liv _____» (1. Johannes 3,16).

Videre skrev Paulus: «Men Gud _____ sin _____ til oss ved at Kristus døde _____ mens vi ennå var syndere» (Romerne 5,8).

Hele Det gamle testamentet kan oppsummeres i denne hjerteskjærende, men vakre tanken: Gud elsket oss med en så dyp, lidenskapelig og uselvvisk kjærlighet at han ville betale selv den aller største prisen for å redde oss.

SETT SAMMEN

Når Bibelen sier at Gud er kjærlighet, betyr det at han er trofast i alle forhold, uansett hva det koster ham. Jesu frivillige offer på koret er bevis på dette.

Løftet ble gitt og løftet ble holdt: det er Bibelen i et nøtteskall. I Det gamle testamentet sier Gud: *Jeg elsker deg med en trofast og ustoppelig kjærlighet som aldri vil vakle*. I Det nye testamentet leser vi om hvordan Jesu liv, død og oppstandelse demonstrerer at Guds kjærlighet er sannhet. Paulus' syn på Jesus var slik: «For i ham har alle Guds løfter fått sitt ja. Derfor sier vi også ved ham vårt amen, til Guds ære» (2. Korinterne 1,20). Med andre ord ble alt hva Gud lovet gjennom profetene oppfylt i Jesus. Alt det Gud sa han skulle gjøre, har han gjort. Han har vist at kjærligheten er holdbar, trofast og sann. Vi kan tro på ham fordi han er vår tro verdig.

OPPLEV

Jeg kan se at Jesus er oppfyllelsen av Guds løfte om trofast kjærlighet, og mitt svar til han er *ja!*

Hvis du stansesr opp et øyeblikk og tenker over hva den vakreste tanken et menneske kan tenke seg, så er det idéen om en perfekt og trofast kjærlighet. Men det er ikke bare en idé. Den eneste grunnen til at vi i det hele tatt kan tenke tanken, er at den allerede eksisterer og venter på at vi skal ta imot den. Ved å si ja til Jesus tar du det første steget inn i Guds kjærlighets fullkomne verden.

truthlink.org

© Copyright 2014 Truth Link

[truth] LINK

6 Den som var lovet

utforsk • sett sammen • opplev

6 DEN SOM VAR LOVET

UTFORSK

Det gamle testamentet er løftet om trofast
kjærlighet Det nye testamentet innfrir.

DET FØRSTE LØFTET OM FRELSE

Merriam-Webster-ordboken definerer et løfte slik: «et utsagn som forteller noen at du definitivt vil gjøre noe eller at noe definitivt vil skje i fremtiden.»

Hele Det gamle testamentet kan oppsummeres i løftet om at menneskeheten ikke vil miste Guds kjærlighet uavhengig av hva det skulle koste han. Det nye testamentet kan sees på som en innfrielse av dette løftet gjennom Jesu liv og død.

I det øyeblikket Adam og Eva trodde på Satans løgn om Guds karakter, sluttet de å stole på sin skaper. Menneskeheten falt i synd, men Gud tok øyeblikkelig initiativ, oppsøkte dem og lovet å redde dem fra fienden.

«Men Herren Gud ropte på mannen og sa: '_____?' Han svarte: 'Jeg hørte lyden av deg i hagen og ble redd fordi jeg er naken, og jeg gjemte meg.' Da sa han: '_____ at du er naken? _____ spist av det treet jeg forbød deg å spise av?'» (1. Mosebok 3,9-11).

Her legger vi merke til nåden i Guds hjerte. Selvfølgelig visste Gud at de hadde gjemt seg i buskene. Han kunne valgt å dukke opp bak dem, gitt dem et klapp på skulderen og virkelig skremt dem, men han valgte noe annet. Han kunne stormet inn i hagen og brølt ut fordømmelser, men han valgte noe annet. Han kunne fjernet dem fra historien, men heller ikke det valgte han å gjøre. Han kom stille

og forsiktig og stilte avvæpnende, men undersøkende, spørsmål. Han ville vise at han ikke hadde noen onde hensikter, til tross for det menneskene tenkte om han etter å ha trodd Satans løgn. Så, mens menneskene hørte på, kunngjorde Gud det som kalles protoevangeliet, det første løftet om Jesus:

«Jeg vil sette _____ mellom deg og kvinnen, mellom din _____ og hennes _____. Den skal ramme ditt _____, men du skal ramme _____ hæl» (1. Mosebok 3,15).

Legg merke til disse sentrale punktene:

Fiendskap: Selv om menneskeheten hadde falt i synd, ønsket Gud å gjøre oss fiendtlig innstilt overfor ondskap. Hans hensikt var at vi skulle kunne motstå det som var galt og lengte etter rettferdighet og den uskyldigheten vi ble skapt med. Sammenlikn Johannes 1,9 og Romerne 7,14-15 og 23.

Ætt: Gud vil sende frelsen gjennom kvinnens ætt, og Frelseren vil vinne en knusende seier over Satan. Sammenlikn Johannes 14,30; Galaterne 3,16; Hebreerne 1,9; 2,14 og 1. Johannes 3:8.

Hode: 88/07-oversettelsen er enda mer kraftig: «Han skal knuse ditt hode ...» Kvinnens avkom vil overvinne Satan på vegne av menneskeheten. Sammenlikn Johannes 12:31-32 og Kolosserne 2,15.

Hæl: Selv om seierherren vil knuse Satans hode, vil han også ta skade. Sammenlikn Jesaja 52,4-6 og Matteus 26,38; 27,46.

Fra det første løftet i 1. Mosebok 3,15 avduker Bibelen flere og flere detaljer om Messias' oppgave og karakter. Moses forutså at den som var lovet, ville komme til verden som en profet og som et offer for vår synd (3. Mosebok 4,32 og 5. Mosebok 18,15). David fortalte om en Messias som ville gjennomgå grusom mishandling og som ville bli forlatt (Salmene 22 og 88). Jesaja tegnet et bilde av en tjener og ikke-voldelig revolusjonær som ville skape en bølge av rettferdighet som ikke lar seg stanse (Jesaja 42 og 53). Gjennom profetene, synene, symbolene og sangene peker hele Det gamle testamentet frem imot Den lovede og han som skulle åpenbare Guds kjærlighet til menneskeheten. Han vil gjenopprette alt som gikk tapt. Og ved å vise oss Guds karakter, ville han samtidig knuse Satans løgn om Gud (1. Mosebok 3,1-5).

EN FORUTSETT FREMTID

600 år før det skjedde, forutsa profeten Daniel når han som var lovet, skulle dukke opp i vår verden for å begynne sin frelsende gjerning, og når han skulle bli korsfestet. Les den bemerkelsesverdige profetien i Daniel 9,24-27.

Engelen Gabriel kom til David og kunngjorde: «Sytti uker er bestemt for ditt folk og din hellige by, til å bringe ondskapen til ende, til å gjøre slutt på synden, til å sone skylden og føre fram en evig rettferd, til å stadfeste det profetene så og salve det aller helligste.»

Israel ble gitt en periode på 70 uker for å virkeliggjøre den trofastheten de hadde lovet Gud. I Bibelens profetier er en dag det samme som et år (Esekiel 4,6, 4; Mosebok 14,34 og Markus 1,15), så 70 uker blir 490 år. Gabriel spesifiserte også hendelsen som skulle markere startpunktet for profetien. Med både tid og startpunkt er det mulig for oss å regne oss frem til tidspunktet da Jesus skulle begynne sin frelsesgjerning:

«Du skal vite og forstå: Fra ordet gikk ut om at Jerusalem skal gjenreises og bygges opp igjen, og til det kommer en som er salvet, en fyrste, skal det gå sju uker, og i sekstito uker skal byen stå ...» (69 uker)

Ordren om å gjenreise Jerusalem ble gitt av den persiske kongen Artaxerxes i år 457 f.Kr (Esra 7,11-12). 69 profetiske uker tilsvarer 483 år og ved å gå 483 år fram fra 457 f.Kr, ender vi i 27 e.Kr. Dette er absolutt bemerkelsesverdig, for det var nettopp da jødefolket fikk øynene opp for Jesus som Messias, salvet av Gud (Matteus 3,16-17; Johannes 1,29 og Apostlenes gjerninger 10,38).

Gabriel fortsatte å forklare profetien til Daniel: «Fra den tid et ord går ut om å gjenreise og ombygge Jerusalem, inntil en Salvet, en Fyrste, står fram, skal det gå sju uker og sekstito uker. Det skal igjen settes i stand og oppbygges med gater og vollgraver. Etter de sekstito ukene skal Den Salvete utryddes og intet ha. ... Han skal stadfeste en pakt med mange for én uke. Midt i uken skal han bringe matoffer og slaktodder til å opphøre» (Daniel 9,24-27, Norsk Bibel). I midten av den syttiende uken, år 31 e.Kr, skulle Messias korsfestes og gjøre slutt på offersystemet i Israel. Ved sin kjærlighet og selvoppofrelse på korset oppfylte Jesus Guds trofasthet. Nasjonen Israel fikk nå muligheten til å ta imot Messias som Frelseren, han som gikk i deres sted. Dessverre valgte de en annen vei, og stadfestet avvisningen av Messias ved å steine Stefanus mens han forkynte evangeliet om Jesus. På dette tidspunktet, i år 34 e.Kr, var den 490 år lange profetien fullbrakt (Apostlenes gjerninger 7,54-60).